

Glatir

Alguns dels nostres diccionaris de barbarismes, concretament el de Joan Miravittles i el d'Aureli Cortiella, consideren incorrecte l'ús del verb *glatir* en el sentit de "bategar, batre (el cor)", i, doncs, només el donen per bo en el sentit de "gruar", és a dir, en frases com *Vés-lo a veure d'una vegada i no el facis glatir més*. Aquesta condemna de *glatir* com a sinònim de *bategar* o *batre* es basa, sens dubte, en l'exclusió, en el Diccionari Fabra, d'aquest significat, exclusió que ha estat mantinguda també per la Gran Enciclopèdia Catalana. Però l'abundant informació que sobre el verb *glatir* indica el Diccionari etimològic de Joan Coromines ens ha de fer reconsiderar aquesta qüestió. Segons Coromines, "almenys històricament això (que *glatir* en el sentit de "bategar" sigui un castellanisme, com indica el Diccionari Aguiló) ha de ser fals; avui sembla ben respectable si s'usa amb un matís intensiu de "palpitar el cor intensament". I indica tot seguit diversos exemples de bons escriptors de la Renaixença, com Teodor Llorente, Joan Alcover i Guimerà (aplegats pel Diccionari Alcover-Moll), Eduard

Vidal i Valenciano (citats pel Diccionari Aguiló), Gaietà Vidal i Valenciano, germà de l'anterior, Bosch de la Trinxeria i Narcís Oller. El que reproduïm és d'aquest darrer escriptor: *Lo cor li glatia desbocat: què hauria vist aquell home que aixís lo posava foll? (Vilaniu)*. En tots aquests exemples el verb *glatir* és usat amb *el cor* com a subjecte. És, efectivament, un ús que ens és molt familiar, potser especialment a través de la lectura, en el qual no sabem veure per enlloc la influència del castellà que hi indica el Diccionari Aguiló (indicació que Coromines suposa que és del seu publicador Montoliu). En conclusió, és enraonat que hom es vulgui atener a la normativa del Diccionari acadèmic, però, en una correcció d'estil, caldria tanmateix respectar l'ús que un autor fes de *glatir* amb el significat que comentem. Això sí: no com un simple sinònim de *bategar* o *palpitar* —no hauríem de dir mai *No és mort: el cor encara li glateix*—, sinó sempre amb el matís intensiu que indica Coromines.

La Gran Enciclopèdia redueix encara més el significat que el Diccionari Fabra reconeix a *glatir*, car només l'admet com a verb intransitiu, és a dir, en una oració com *Dóna-li hi i no el facis glatir*; però no en *M'ho han fet glatir molt*, ús que, especialment amb l'acusatiu pronominalitzat, ens és també familiar.